

Forunderlig om sakkyndighet

Psykologtidsskriftets redaksjonelle valg kjører debatten om sakkyndighet mot stupet.

TEKST

Bente Bjørdal

PUBLISERT 7. mai 2013

DEBATT: SAKKYNDIGHET

Det er med forundring jeg leser temasaken om sakkyndighet i aprilutgaven av Psykologtidsskriftet. Det har gjennom siste år bygget seg opp et tydelig behov for en grundig og konstruktiv debatt knyttet til sakkyndighet. Da tenker jeg både på terrorrettssak våren 2012 og NOU 2012:5, hvor foreldres rettigheter er foreslått nedtonet i forhold til barnets. I denne sammenheng mener jeg at tidsskriftet har et særlig ansvar og en helt sentral betydning for hvordan debatten utvikler seg og håndteres. At redaksjonen velger et grep hvor de tar utgangspunkt i en enkeltsak, et grep som etter min mening kjører debatten mot stupet i første sving, er urovekkende.

Jeg kan heller ikke se at denne typen «Se og Hør»-tilnærming hører hjemme i et fagtidsskrift: spørsmål om honorar, tidsbruk, tilhørighet i hvilken fagforening og enkeltuttalelser er etter min mening ikke sentralt for å høyne kvaliteten i faget. Det etiske aspektet er i høyeste grad relevant, men å la perifere fagpersoner i dette feltet komme til orde i form av et korstog mot en enkelt sakkyndig, i en enkeltsak hvor de virker å ha sine mer «personlige» motiver for å kjøre debatten, kan aldri bli bra!

Jeg vil oppfordre redaksjonen til å forsøke å få debatten opp av grøfta og å bidra til at det åpner seg en diskurs med tilstrekkelig bredde og dybde slik at både etiske og faglige sider ved sakkyndighet utvikles og forbedres.

bbjoerda@online.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 50, nummer 5, 2013, side

TEKST

Bente Bjørdal, Psykologspesialist Seksjonsleder Bup Moss

